

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Nicolai Hieronymi Gvndlingii J. C. Ivs Naturæ ac Gentivm

Gundling, Nicolaus Hieronymus

Halæ Magdebvrgicæ, 1736

Cap. XXXIV.

urn:nbn:de:gbv:45:1-208

successio partium non impedit, quo minus sit ac maneat *vnuſ populus*. At singulorum seruitus *penal*is ob delictum personas vix egreditur. Quod si mitius agatur cum deuicta gente, id Domini benignitati acceptum ferendum, in que politica prudentia merito *Victori- bus* commendatur.

CAP. XXXIV. DE DOMINIS AC SERVIS IN STATV CIVITATIS.

§. I.

VTI civitas prospicit, ne quis rebus suis vtatur male; ita multo magis prouidet, ne seruis abutantur domini, aut ab illis aliquid periculi immineat rei publicæ.

§. II.

Etsi enim rationi contrarium non est, vt in seruos dominis concedat ciuitas vitæ ac necis ius; tamen id *necessum* non est: sed vbi eo abuti coeperint domini, merito abutentibus adimitur.

§. III.

Ita Principes Romani variis atro-

ces

ces dominos legibus circumscripterunt,
cum Stoicorum principiis seducti peccata
existimarent paria, & ob leue saepius
delictum mancipia in furcam agerent,
aut modis indignis lacerarent.

Explicitur locus *Galeni* ad rem maxime de affectibus.
faciens, cuius aetate seruos indignissimi
me tractabant. Rominiani.

§. IV.

Sed cane tamen, atrocitatem vo-
ces, Romanos seruos iumentis adsimi-
lasse, & rebus, non iis connubia permi-
ssisse, sed contubernia, non caput, non
nomen, non Quiritium ius reliquisse,
sed habuisse pro mortuis. Duntaxat
verba inhumana sunt: res ipsa nihil
cruelitatis continet: nisi abusus ac-
cedat.

§. V.

Sat scio, Germanos duriores ad-
huc leges seruis suis praescripsisse: vtut
plerique existimant, seruile nomen non
amplius in Germania audiri. Fallun-
tur, qui ita sentiunt, vti duduim demon-
strauit illustris *Thomasius*.

§. VI.

Caussa vero, quare ita rationes
subduxerint Doctores, ea est, quod ad
decempedam moris Romani omnes

Dd 4

exe-

exegerint seruos : cum tamen id ab arbitrio paciscentium , aut etiam imperantium prorsus dependeat. Iam vero quum obseruassent , homines proprios aliis obligari & acquirere , & contraherere , & coniugia inire , statim induxerunt animum , eos non habere seruos: quod perinde est , ac si quis diceret , *Græcus caruisse mancipiis* , quod tolerabiliores iis conditiones , in quibusdam causis , permiserint.

§. VII.

Vnde etiam prorsus absolum est , quod refert *Huberus* , seruos ex India adlatos ad libertatem in Europa proclamare posse. Quis hoc unquam credet ? vbi usus huic respondet adferto ?

§. VIII.

Id verum est , inualuisse fere inter Christianas gentes morem , vt ne amplius mancipiorum loco habeantur *captivi* , sed , *presso dato* , vel euadant liberi , vel , pace facta , redeant post limen. Causam ei consuetudini aut Pontifex dedit Romanus , aut aliae circumstantiae , vti ostendit *Hertius* dissertatione de *Lytro*.

§. IX.

Turcas vero simili , quo nos tractant,

stant, modo tractamus. Sed inde tam non nisi stupidissimus concludet, vigere apud nos *seruitutem Romanam*.

§. X.

Vti vero diuersa apud Romanos seruitutis ratio, atque apud alios populos inualuit; ita necesse non est, vt eosdem MANVMITTENDI modos vbi us gentium admittamus. Dependet id iterum ab arbitrio dominorum, & ciuitatis.

*seruitur diuidit
in perfectam et in-
perfectam; la vro-
tur, si inde terminata
ac perpetua pro aliis
almentis domino po-
nitur in his officiis. In
perfecta adhuc de-
ritus operis ratione
rei temporis ei more
dei praeponit.*

§. XI.

Vnde in hac disciplina necessum non est, vt de LIBERTIS eorumque conditione, vtpote re arbitrarya, nimum simus solliciti. Quidquid hac parte discimus, ad historiam iuris Romani ab aliis gentium pertinet.

§. XII.

Id addimus, non habuisse Justini-
anum sat rationis, vt promiscuam man-
nummittendi facultatem contra maiorum
instituta permitteret. Quod & de sa-
cerdotibus in Germania meretur obser-
uari: qui aliter hac parte, quam primi
Christiani sunt philosophati. *Hilarius de ciue c. 8. §. 7. Ima-
jines mirebantur, et parum adcurate philosophatus de hac materia.*

CAP.